



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۱۹/۰۴/۲۸

احسان الله ارينزی

پوځي پلار

لنډه کيسه

زوی چې دوه اونۍ مخکې د دولسم ټولګي شهادت پاڼه اخستی وه، زره نا زره پلار ته ورغی. زوی په دې بنه پوهېده چې پلار له پلار او نیکه نه پوځي سړی دی او په چارو کې ډېر بوخت. په دې ورځو کې ډېر خپه هم و. د ګاونډي ولایت په وروستني جګړه کې يې شپږ سرتیري وژل شوي، اته ټپیان او دوه ورک وو. دی په دې هم ډېر خوشینی و چې یو ملګری پوځي قوماندان يې د غرني ولایت په جګړه کې سخت ټپی شوی او اوس په روغتون کې بېسده پورت و؛ خو زوی بیا هم سل زړونه یو کرل او پلار ته ورغی چې مشوره وغواړي چې د پوهنتون په کانکور کې د بنکلو هنرونو پوهنځی لومړی وټاکي که ادبیات؟ زوی دا څلور کاله په خپلو ټولګيو کې لومړی او په ټولنيزه مضامينو کې بريالی و؛ خو اوس په دوو کې اریان پاته و چې د خپلې خوښې ادبیات وټاکي او که د خپل ذوق بنکلي هنرونه لکه موسيقي، انځور او مجسمې؟ پلار ډېر پوځي و. الوتکې، چورلکې، ټانکونه، توپونه، ټوپک، سرتیري، جګړې، شهیدان او ټپیان هغه شیان وو چې پلار پدې مین و او تل يې یادول. پلار له جګړې پرته په بل شي نه پوهېده او په ملګرو کې په دې نوموتی و چې په دنده مین سړی دی، تل په سرتېرو زیار باسي چې سمې زده کړې وکړي او سبانیو جګړو ته چمتو واوسي.

(یادونه: په دویم مخ کې د ستوری علامه شته؛ خو...)

په خونه کې پلار زوی ته وویل:
زویه ته هېڅکله د وسلو او جګړو په هکله څه نه وايي. زوی فکر وکړ چې د خبرې د یادولو وخت دی، شونډې يې په ژبه لنډه کړه، شاوخوا يې وکتل او ورو- ورو يې وویل:
پلاره ... پلاره...
پلار لږ په غوصه شو،
څه وايي پلاره ... پلاره... ووايه څه وايي؟
زوی بیا هم شونډې په ژبه لنډې کړې، شاوخوا وکتل، د پلار د خونې په دیوالونو، پوځي عکسونو او انځورونو ته ځیر شو او وویل:
پلاره ... پلاره ... زه د جګړو له پاره نه يم زېږدېدلی!
د پلار سترګې رډې او غټې شوې او زوی ته يې وکتل زوی بیا هم ورو وویل: زه په جګړو نه پوهېږم، جګړې مې نه خوښېږي، له جګړو کرکه لرم، وینو ته نه شم کتلای، جګړو زما ډېر همځولی خورلي او د خلکو هیلې په اوبو لاهو کړې. پلار د زوی خبرې پرې کړې:
ته د نوې زمانې ځوان يې؛ خو زه په جګړو کې زېږدېدلی يم، په جګړو کې ځوان شوی يم، په جګړو کې ټپی شوی يم، اوس هم په جګړو کې ولاړ يم او په همدې جګړو کې وژل کېږم!!
بیا يې دیوال ته وکتل او زوی ته يې وویل:
- هغه پاس انځور گوري؟
زوی د انځورونو خواته ځیر شو.
- هو پلاره.
پلار لږ خوشاله شو.
- هغه لوی انځور ته گوره. دا زر کاله پخوا زموږ ټولواک و. ده شپږ ځلي په ډيلي يرغل کړی و. هغه وخت په هغه جګړو کې په زرګونو خلک وژل شوي!

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

د هغې څنگ ته بل ټولوک دی چې نژدې درې سوه کاله مخکې یې څو ځلې ډیلی نیولی. په هغه جگړو کې هم په زرگونو کسان وژل شوي وو.

ها بلي خوا ته دا سړی ویني، په پوځي جامو کې دا غازي څومره ښایسته ښکاري! ده زموږ خپلواکي گټلې. په هغه وخت کې هم زموږ په زرگونو غازیانو سرونه شنډلي، خو انگریزانو ته یې غاښ ماتونکي ماته ورکړي.

زوی غلی و او انځورونو ته یې کتل. پلار بیا وویل:

- دې لاندې عکسونو ته وگوره. دا زه یم. لکه چې زه هم په پوځي جامو کې ښه ښکارم.

زوی پلار ته وکتل او وویل:

- هو پلار ته ښایسته سړی یې!

پلار بیا عکسونو ته وکتل.

- زما دپاسه زما پلار دی. هغه هم پوځي و. ستا بابا.

زما پلار د دولت سړی و. ډېر کاله مخکې چې روسان دلته راغلي وو، زما پلار د هغوی په څنگ کې د اشارو په ضد جنگېده؛ خو ووژل شو.

د بابا د پاسه هغه پیکه او کمکی عکس گوري. زوی هغه کمکي عکس ته ځیر شو!

- هو پلار.

پلار وویل: هغه زما نیکه دی. ستا غور نیکه. هغه هم پوځي و او د انگریزانو په ضد یې جگړه کوله. دی یو غازي و غازي! خو ورور یې د انگریزانو او دولت سړی و او دواړه په جگړو کې ووژل شول.

په دې وخت کې پلار زوی ته وکتل او وویل:

- که زما د غور نیکه عکس یا انځور وای، هغه به تر ټولو پاس وای. هغه له تریو سره په جگړه کې وژل شوی و!

زوی غلی شانتي ورته وویل:

- پلار زموږ ټول مشران وژل شوي....

پلار په ویاړ ځواب ورکړ.

- هو بچیه مور د برسټن خلک نه یاستو. ټول ترانو غونډې وژل کېږو!

او بیا عکسونو ته ځیر شو.

- هو ... زما څنگ ته گوري. حاجی اکا زما مشر ورور چې ږیره یې سپینه وه او له روسانو سره په جگړه کې ووژل شو. مور به اشارر باله؛ خو ده به مور ته کفار او کمونستان ویل!

تر هغه لاندې د همدې د زوی عکس دی. هغه د دولت افسر و او له دريو روسانو سره یو ځای ووژل شو.

پلار بیا زوی ته وکتل:

- دا کین لور گوري؟ دا دې بل اکا دی. دی پنځه کاله مخکې له امریکایانو سره په جگړه ووژل شو. دی په کلي کې اوسېد. زوی یې اوس د امریکایانو په خوا کې ولاړ دی، اربکی دی او سل دوه سوه کسان لري.

زوی پلار ته اریان - اریان وکتل. ښکلي هنرونه او ادبیات پاته غونډې ښکارېدل. ده فکر کاوه چې له پلار سره د ښکلو هنرونو، موسیقي او ادبیاتو په هکله خبرې نه کېږي.

د هغه ذهن او فکر په جگړو او وسلو ډک وو او د بل شي اورېدو ته چمتو نه ښکارېده.

زوی ته هغه تور پلاستيکي ټوپک یاد شو چې ده د خپل ماشوموالي د یادگار په توگه ساتلی او د خپلې خونې په دېوال ځورند کړی و. ده د لومړی ځل له پاره له هغه ټوپک نه کرکه وکړه!

د پلار په کوټه کې هم وسلې وې. مخامخ یو کلاشنکوف پروت و، په میز باندې امریکایي تومانچه ښکارېده او ...

زوی په دې نه پوهېد چې اوس پلار ته څه ووايي؟ لکه چې پلار په خپله نړۍ کې ډوب و. بیا یې په جگړو کې د مهارتونو د لوړولو کتاب پرانستی او ورو - ورو پانې اړولې.

زوی په دې وخت کې په هغه کتاب فکر کاوه چې ده لوست. د الکساندر دوما تور غاټول! دوه سوه کاله مخکې په هالنډ کې د گلانو د روزنې او پالنې یوه په زړه پورې سیالي، یوه ښکلي او رښتینۍ مینه، غدر او خیانت او په پای کې وصال او بریالیتوب!

په تور غاټول کې یوه ښایسته پیغله د مینې له پاره ستونزې گالي چې خدای ښه پوهېږي؛ خو په پای کې د خپل گران مین غیرې ته رسي او د ښار د غاټولو د روزنې او پالنې ستره جایزه گني!

زوی فکر وکړ چې پلار په مینه، په گلانو، په پسرلي، په ښایست، په مینتوب، په ښکلا او په سندرو سم نه پوهېږي او ټول ذهن یې په وسلو، جگړو، وینو او کساتونو ډک دی!

لږ وروسته زوی او پلار یو بل ته وکتل دواړه غلي وو. زوی په دې نه پوهېده چې نور څه ووايي، لکه چې خبرې پای ته رسېدلې وې؛ خو پلار فکر کاوه چې له زوی سره باید مرسته وشي چې ښه پوځي مسلک وټاکي!

له همدې امله پلار چوپټیا ماته کړه او وویل:

- هو... زوی ته اوس له خیره لوړو زده کړو په درشل ولاړ یې. کله دې فکر کړی چې څه به لولي؟

هوایي ټولگي دې خوښېږي، ځمکنی پوځ غوره بولي، کوماندو جوړېږي، ټانگ بڼه دی که توپچي او که بل څه؟ د زوی ژبه او شونډې ټول وچ شول. اریان – اریان یې پلار ته وکتل. پلار د ځواب په تمه و؛ خو زوی ځمکي ته کتل او د ویلو له پاره یې هېڅ نه درلودل! لار ځني ورکه وه او تېښتي ته یې شېبې شمارلي. پلار بیا پوښتنه وکړه؛ خو ځواب نه درلود. د کوتي د دیوالونو عکسونو او انځورونو ته ځیر و او د تورغاتول د کتاب اتله پېغله یې د سترگو په وړاندې په نخا کې وه... پلار لږ په غوسه غونډې شو!

- وروسته له خپل جگړن ماما سره خوښه وکړه. ته په هغه ډېر گران یې. وگوره چې هغه څه وايي؟ زوی پاڅېد، خپلي کوتي ته لار او هغه تور توپک یې مات – مات کړ چې ده لس کاله په دیوال ځورند ساتلی و! ده د دې تور توپک ماتې ټوټې د پلار د خونې مخ ته کېښودې، بېرته خپلې خونې ته راغی او هغه گیتار یې په دیوال ځورند کړ چې ده درې کاله تر خپل کټ لاندې پټ ساتلی؛ خو ډېر پری گران و!
پای